

Quod me attinet, negare quidem non possum, historicorum auctoritatem apud iudices et legislatores haud dixerim exiguam, sed plane nullam esse, nec tamen penitus eam ^{IO} foro expello, ut faciunt reliqui, si modo fraudis suspicio et fauoris enthusiasmus in scriptore desit nec, quae proferuntur, rationi contraria sint. Non audio historicos solos ad miniculis aliis destitutos, si autem conspirent cum aliis instrumentis, audio. Talia ergo historiarum documenta, si, ut diximus, non nuda sed aliis argumentis vestita sint, admittam non tanquam omni exceptione maiora sed, ut nouo verbo utar, tanquam *Opitulantia*, incertus an in dicasteriis vel vnum asseclam habiturus sim. Sed cum ipse a fraude alienus esse mihi certe videor, immo, ut audio, etiam aliis, facile cuique assensum praebeo magno quidem cum damno meo, (nam valde ab astutis et mendacibus decipior) credo tamen, vsque dum sensu et ratione percipio, mendaces et astutos esse, quas veraces putaueram. Nam ratio mendacia dignoscit a veris. Vnde statim apparet philosophica argumenta historicis potiora esse. Itaque statuo quidem maius, quam caeteri, *THVANO*, *ALBERTO KRANZIO*, *Chronicis urbium*, aliisque historicis pretium, nec aliter tamen, quam si loca ex iis in actis iudicialibus adducta cum aliis indubitatis monumentis conueniunt, et probabilia referunt; Contra vero si ab argumentis philosophicis, aut testibus, aut certis documentis discrepent, aut incredibilia i. e. rationi haud consentanea contineant, ne *LIVIO* quidem ubique portenta et oracula, erat enim valde superstitiosus, referenti, nec *THVCYDIDI* nec *THVANO*, multoque minus historicis fide minoribus, credo, immo consentio potius tunc caeteris legum doctoribus historicorum volumina in iudiciali probatione penitus reiicientibus,

B

OB.